

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 471/2016-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. novembra 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Boledovičom, advokátska kancelária, Rovinka 578, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 165/2000 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 165/2000 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava III p r i k a z u j e , a b y v k o n a n í v e d e n o m pod sp. zn. 14 C 165/2000 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 4 000 € (slovom štyri tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava III j e p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 355,72 € (slovom tristopät'desiatpäť eur a sedemdesiatdva centov) na účet

advokáta JUDr. Jozefa Boledoviča, advokátska kancelária, Rovinka 578, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 471/2016-18 zo 7. júla 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 165/2000 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 23. augusta 2016 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 20. októbra 2016. V jeho prílohe sa nachádzalo vyjadrenie predsedu okresného súdu s chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

„30. októbra 2000 – doručený návrh OS BA III, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti

23. mája 2001 – výzva na zaplatenie súdneho poplatku,

13. júna 2001 – právny predchodca sťažovateľa sa vyjadril k návrhu,

7. januára 2002 – výzva navrhovateľom, aby sa vyjadrili k stanovisku právneho predchodcu sťažovateľa,

28. januára 2002 – výzva adresovaná navrhovateľom na zaplatenie doplatku k súdnemu poplatku, vyžiadanie dedičského spisu,

31. januára 2002 – doručené vyjadrenie navrhovateľa,

18. marca 2002 – výzva adresovaná navrhovateľom na predloženie dôkazov,

29. apríla 2002 – doručené podanie navrhovateľov,
20. júna 2002 – doručené podanie právneho predchodcu sťažovateľa,
25. septembra 2002 – pojednávanie, odročené na neurčito za účelom ďalšieho dokazovania,
30. septembra 2002 – výzva adresovaná archívu na zapožičanie spisu,
24. októbra 2002 – odpoveď archívu s požiadavkou presnejšej identifikácie spisu,
28. novembra 2002 – opätovná výzva adresovaná archívu na zapožičanie spisu,
11. decembra 2002 – odpoveď archívu, spis sa u nich nenachádza,
30. januára 2004 – pojednávanie, odročené na návrh právneho predchodcu sťažovateľa pokus o mimosúdnu dohodu,
5. apríla 2004 – právny predchodca sťažovateľa oznámil súdu, že k mimosúdnej dohode nedošlo,
11. mája 2004 – doručené podanie právneho predchodcu sťažovateľa,
21. mája 2004 – pojednávanie, odročené na 22. septembra 2004 bez uvedenia dôvodu
16. júna 2004 – doručené vyjadrenie navrhovateľa,
19. júla 2004 – výzva súdu Obvodnému pozemkovému úradu na oznámenie žiadaných informácií,
27. júla 2004 – doručené vyjadrenie Obvodného pozemkového úradu s požadovanými informáciami,
22. septembra 2004 – pojednávanie, odročené na 26. novembra 2004 pre neúčast' strán bez prejednaní veci, právneho predchodcu sťažovateľa svoju neprítomnosť, ako aj neprítomnosť jeho právneho zástupcu neospravedlnil,
26. novembra 2004 – pojednávanie, odročené na neurčito pre ospravedlnenú neúčast' účastníkov medzi iným aj právneho predchodcu sťažovateľa, doručená žiadosť navrhovateľa o ustanovenie znalca,
4. apríla 2005 – uznesenie o ustanovení znalca s určením úloh,
29. júla 2005 – doručený znalecký posudok,
16. augusta 2005 – doručovaný znalecký posudok na vyjadrenie stranám,
20. septembra 2005 – vyjadrenie PZ právneho predchodcu sťažovateľa k znaleckému posudku,

20. decembra 2005 – vyjadrenie PZ navrhovateľov k znaleckému posudku,
21. februára 2006 – súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie za účelom podkladu pre zápis práv navrhovateľov do katastra nehnuteľností,
9. marca 2006 – doručené vyjadrenie PZ právneho predchodcu sťažovateľa k nariadeniu znaleckého dokazovania,
28. júna 2006 – vyjadrenie PZ navrhovateľov,
4. januára 2007 - vyjadrenie PZ navrhovateľov,
4. júla 2007 – žiadosť PZ právneho predchodcu sťažovateľa o určenie termínu pojednávania,
12. júna 2008 – vyjadrenie PZ právneho predchodcu sťažovateľa,
23. júna 2008 – PZ právneho predchodcu sťažovateľa oznámil smrť právneho predchodcu sťažovateľa a žiadal odročiť určený termín pojednávania na 21. augusta 2008,
5. augusta 2008 – uznesenie o prerušení konania do skončenia dedič. konania,
25. februára 2009 – súd zisťoval stav dedič. Konania,
9. apríla 2009 – PZ sťažovateľa predložil osvedčenie o dedičstve (právoplatné 4.3.2009) a oznámil kto nastúpi do konania ako právny nástupca zomrelého účastníka,
2. novembra 2010 – žiadosť adresovaná úradu geodézie, kartografie a kat. SR na doručenie listín,
10. novembra 2010 – odpoveď úradu, že vybavenie veci nie je v jej právomoci, ale v právomoci, geodet a kartograf. Ústavu v BL,
8. decembra 2010 – správa katastra pre Hl. mesto SR Bratislava doručila súdu požadované listiny,
14. júla 2011 – súd zaslal listiny stranám za účelom vyjadrenia sa k nim a vyzval strany prípadne predložiť ďalšie listín,
18. augusta 2011 – vyjadrenie PZ navrhovateľov,
27. septembra 2011 – vyjadrenie PZ sťažovateľa,
3. októbra 2011 – oznámená smrť jedného zo navrhovateľov,
17. októbra 2011 – doručené osvedčenie o dedičstve, viacerí dedičia zahraničie,
22. mája 2012- PZ žalobcu predložil PM pre právneho nástupcu navrhovateľa z cudziny,
21. júna 2012 – PZ navrhovateľov predložil PM pre ďalšieho práv nástup (SR)

4. decembra 2012 – pojednávanie, vyhlásený rozsudok – žalobu zamietá

22. januára 2013 – odvolanie PZ sťažovateľa proti výroku o trovách,

12. marca 2013 – spis predložený KS,

31. januára 2014 – vrátený spis spolu so zrušujúcim uznesením KS sp. zn. 14 Co 175/2013 z 20. decembra 2013 (konštatoval nevykonateľnosť výroku, nie je zrejmé či navrhovatelia spoločne a nerozdielne sú povinní hradiť trovy) nepreskúmateľné z hľadiska dôvodov prečo zvolí postup § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), či nebolo možné vyjadriť hodnotu sporu, alebo či hodnotu sporu bolo možné určiť len s nepomernými ťažkosťami,

8. augusta 2014 – PZ navrhovateľov oznámil smrť účastníka konania a navrhol s kým má súd konať ako dedičom, priložil osvedčenie o dedičstve,

29. decembra 2014 – urgencia PZ sťažovateľa, aby súd rozhodol,

17. marca 2015 – uznesenie OS, ktorým rozhodol o náhrade trov konania,

13. apríla 2015 – odvolanie navrhovateľov proti uzneseniu o trovách konania,

31. júla 2015 - predložený spis KS za účelom rozhodnutia o odvolaní proti rozsudku vo veci samej (odvolanie doručené OS 28. januára 2013).“

Tieto skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný, zistil aj ústavný súd.

Predseda okresného súdu v podstatnom k veci uviedol, že nejde o skutkovo a právne náročnú vec. Vo veci došlo k prieťahom „v konaní spôsobených administratívnym pochybením kancelárie zákonnej sudkyne, ktorá odvolanie sťažovateľa zo dňa 25.01.2013 proti rozsudku OS BA III zo dňa 04.12.2012, sp. zn. 14C 165/2000, doručené Okresnému súdu BA III dňa 28.01.2013, predložila zákonnej sudkyňi až dňa 22.06.2015. Tieto zistené prieťahy považujem za prieťahy zbytočné.“

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právny zástupca sťažovateľa v stanovisku doručenom ústavnému súdu 8. novembra 2016 zotrval na dôvodnosti podanej sťažnosti v plnej miere a vyjadril súhlas s upustením od verejného pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Zb. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľ v procesnej pozícii žalobcu pôvodne „o určenie vlastníckeho práva“, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto sa stotožňuje s názorom predsedu okresného súdu, že dĺžka napadnutého konania nebola závislá od skutkovej, ako aj právnej náročnosti prerokúvanej veci.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ čiastočne tiež prispel k doterajšej dĺžke napadnutého konania. V súvislosti s jeho návrhom na odročenie pojednávania 30. januára 2004 pre účely uzavretia mimosúdnej dohody, ktorému okresný súd vyhovel, došlo k približne trojmesačnému predĺženiu konania, keď právny predchodca sťažovateľa podaním doručeným 5. apríla 2004 oznámil, že k mimosúdnej dohode nedošlo. Okresný súd z dôvodov aj na strane sťažovateľa bol nútený dvakrát zrušiť termín pojednávania určený na 22. september 2004 a 26. november 2004. Tieto skutočnosti na strane sťažovateľa ústavný súd zohľadnil pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že konanie je poznačené zbytočnými priet'ahmi.

Už samotný fakt, že napadnuté konanie nie je ani po 16 rokoch právoplatne skončené, hoci okresný súd už rozhodol rozsudkom zo 4. decembra 2012, je samo osebe dostatočným základom pre vyslovenie porušenia označeného základného práva sťažovateľa.

Ústavný súd preto v okolnostiach veci nepovažuje za nevyhnutné hodnotiť jednotlivé úkony okresného súdu a jeho procesný postup. Pre účely svojho rozhodnutia sa ústavný súd obmedzil len na poukázanie niektorých nedostatkov v postupe okresného súdu, ktoré mali za následok doterajšiu neprimeranú dĺžku napadnutého konania. Okresný súd bol viackrát v priebehu konania bezdôvodne nečinný, a to od 11. decembra 2002, keď dožiadaný archív sa vyjadril, že nedisponuje požadovaným spisom, do ďalšieho relevantného úkonu súdu vo veci, a to pojednávania konaného 30. januára 2004, ďalej od 21. februára 2006, keď súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie, do 5. augusta 2008, keď súd uznesením prerušil konanie do skončenia dedičského konania po právnom predchodcovi sťažovateľa, ďalej od predloženia právoplatného osvedčenia o dedičstve a oznámenia, kto nastúpi do konania 9. apríla 2009, bol okresný súd nečinný do 2. novembra 2010, keď požiadal Úrad geodézie a kartografie a katastra Slovenskej republiky o doručenie listín. Ďalším obdobím nečinnosti v trvaní približne šiestich mesiacov bolo obdobie od doručenia požadovaných listín okresnému súdu zo strany Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava 8. decembra 2010, do 14. júla 2011, keď okresný súd tieto listiny zaslal stranám na vyjadrenie.

Ústavný súd tiež poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu)

môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa s'ťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

Za takýto nesústredený postup ústavný súd považuje administratívne pochybenie kancelárie okresného súdu, v dôsledku ktorého odvolanie navrhovateľov proti rozsudku okresného súdu bolo predložené krajskému súdu 31. júla 2015 pre účely rozhodnutia o odvolaní, t. j. po viac ako dvoch rokoch a šiestich mesiacoch (odvolanie bolo doručené okresnému súdu 28. januára 2013, pozn.). Za toto pochybenie nesie zodpovednosť okresný súd. Ďalším dôkazom o nesústredenej činnosti okresného súdu je samotné zrušujúce uznesenie krajského súdu sp. zn. 14 Co 175/2013 z 20. decembra 2013, ktorý v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatoval jednak nevykonateľnosť výroku uznesenia okresného súdu, pretože z výroku nebolo zrejmé, či žalobcovia sú spoločne a nerozdielne povinní hradiť trovy konania, a ďalej tiež konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutia z hľadiska dôvodov, prečo okresný súd zvolil postup § 11 ods. 1 vyhlášky, či šlo o prípad, kde nebolo možné vyjadriť hodnotu sporu alebo či hodnotu sporu bolo možné určiť len s nepomernými ťažkosťami.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj celkovej dĺžky napadnutého konania ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie je poznačené ako nečinnosťou, tak aj nesústredenou činnosťou, preto ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu označeného základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, mu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 149/2008 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o s'ťažnosti s'ťažovateľa právoplatne skončená a nie je možné vylúčiť, že

v dôsledku podaného odvolania navrhovateľov vo veci samej nedôjde k zrušeniu rozsudku okresného súdu (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 €, ktoré odôvodnil pretrvávajúcim stavom právnej neistoty a nemožnosťou usporiadať svoje majetkové pomery, keďže ukončenie dedičského konania po svojom právnom predchodcovi je závislé od výsledku napadnutého konania.

Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť a nesústredenú činnosť, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľa, dôvody na základe ktorých žiada priznať finančné zadost'učinenie, skutočnosť, že okresný súd vo veci samej už rozhodol, a všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd majúci na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadost'učinenia, je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou,

ústavný súd považoval priznanie sumy 4 000 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 355,73 €.

Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky. Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2014 v sume 839 €. Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie s'ťažnosti) po 139,83 €. Ďalej má právny zástupca s'ťažovateľa nárok aj na náhradu režijného paušálu 8,39 € za dva úkony podľa vyhlášky vykonané v roku 2015. Právny zástupca je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena a náhrady zvyšujú za jeden úkon právnej služby podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty v sume 29,64 €.

Ústavný súd tak priznal s'ťažovateľovi úhradu trov konania v celkovej sume 355,72 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu s'ťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 255 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2016